

[Landbrugsministeren]

samme, vi hørte fra hr. Gade, der oven i købet mente at kunne konstatere, at jeg ikke skulle kunne huske, hvad jeg selv har været med til at vedtage. Nej, bestemt ikke i den udlægning, som hr. Bjørn Westh og hr. Gade giver det. Men jeg skal gerne af hensyn til historieskrivningen endnu en gang gentage, hvordan indholdet i vandmiljøplanen på det område er. Så kunne det jo være, at også hr. Bjørn Westh og hr. Gade blev klar over det.

Det forholder sig sådan, at kravet til gylleopbevaring på landbrug med dyreenheder over 30 storkreaturer og op til 120 kan opfyldes på to måder: enten ved at bygge til ni måneders opbevaring eller ved at få foretaget en konkret vurdering, hvor behovet opgøres. Det er klart, at det er antallet af dyreenheder, jordarealet, sædskifteplaner, gødningsplaner, naboaftaler osv. osv., der er medbestemmende og afgørende for, hvilken opbevaringskapacitet der helt konkret er behov for.

Så enkelt er det faktisk; der er de to måder at gøre det på. Det er ret uforståeligt, at det skulle være så vanskeligt at forklare selv medlemmer her i Tinget, der arbejder med disse ting til daglig, at der rent faktisk er to relativt enkle måder at opfylde kravet på, og at disse to måder er fuldstændig ligeværdige.

Som det allerede er sagt, vil der i de nærmeste dage blive udsendt en vejledning til kommunerne, som skulle sikre, at man får en ensartet vurdering af disse ting, således at der ikke skulle være nogen som helst risiko for fejlinvesteringer på det område.

Et andet problem, der er blevet nævnt i debatten, er spørgsmålet om økologisk jordbrug. Den bekendtgørelse, som er lavet på området, er udfærdiget efter de beregninger, som er lavet på Jordbrugsøkonomisk Institut, og de har som udgangspunkt, at det, vi kompenserer for i forbindelse med økologisk jordbrug, som er en ganske udmærket niche og som er en ganske udmærket produktionsform at få udviklet, er den konkrete indtægtsnedgang.

Det er klart, at vi her står over for et nyt område, og jeg er meget parat til, at vi ser på det dels i lyset af de erfaringer, som gøres, dels også og måske især med henblik på at undersøge, om der er andre ting og andre forhold, der spiller ind især dér, hvor husdyrproduktionen er en væsentlig del af den økologiske bedrifts sammensætning.

Til sidst skal jeg kun sige, at vi stemmer imod begge dagsordensforslag.

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til alle dem, der har deltaget i debatten. Der er måske ikke kommet noget synligt ud af den, men vi har da hørt partiernes synspunkter, selv om jeg må beklage, at det, der bliver sagt herinde i Folketinget, ikke er nær så markant som det, der siges, når man udtaler sig til pressen. Derfor forstår man faktisk endnu bedre, hvorfor man bl.a. møder mange landmænd, som siger, at man hellere skulle ignorere det 200-års-jubilæum, som vi i år skal fejre, fordi stavnsbåndet blev ophævet, for sandheden er jo desværre den, at bortset fra at der vel ingen træheste findes mere, er danske landmænd egentlig langt mere stavnsbundne, end de var for 200 år siden, hvor man sagde, at båndene blev ophævet.

Det, jeg tror er problemet, er, at langt det største flertal her i Folketinget ingen praktisk erhvervs erfaring har. Hovedparten af Folketingets medlemmer ved ikke, hvad det drejer sig om, de har siddet på en skolebænk og har modtaget deres tilskud fra de offentlige kasser, som skatteyderne har betalt, men det er desværre kun en meget lille minoritet, der har været ude i det private erhvervsliv, hvor man skal klare sig selv og forsøge at få noget stablet på benene. Man er vant til, at det hele kommer dryssende ned fra himlen.

Det er også nøjagtig sådan, jeg tolker de udtalelser, der er faldet fra regeringspartiernes ordførere, når de har sagt, at vandmiljøplanen ikke er skyld i landbrugets problemer. Jeg har heller ikke sagt, at det alene var vandmiljøplanen; det er det ene med det andet. De problemer, der kommer udefra, må vi forsøge at løse bedst muligt, men Folketinget har en eneste opgave i en sådan situation, og det er i hvert fald ikke at vedtage sådan noget som vandmiljøplanen.

Hvis det så bare havde været sådan, at man på mindste måde kunne have sandsynliggjort, at de mange milliarder kroner, der skal bruges til det formål, var givet godt ud, men påstanden om – og her må hr. Glønborg fra Kristeligt Folkeparti gerne lytte efter – at jo flere milliarder kroner, man pøser ud til miljøet, jo bedre får miljøet det, er jo noget vrøvl.